

Daan komt eraan!

Daan in de ruimte

Daan in de raceauto

Daan de machinist

Nur 281/IPP051901

Bisac JUV041000 / JUV001000

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© Tekst: Fiona Rempt

© Illustraties: Natascha Stenvert

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Oorspronkelijke uitgave: *Daan de machinist* (2014), *Daan in de ruimte* (2014),

Daan in de raceauto (2015)

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

Fiona Rempt & Natascha Stenvert

kluitman

Daan ⁱⁿ de *ruimte*

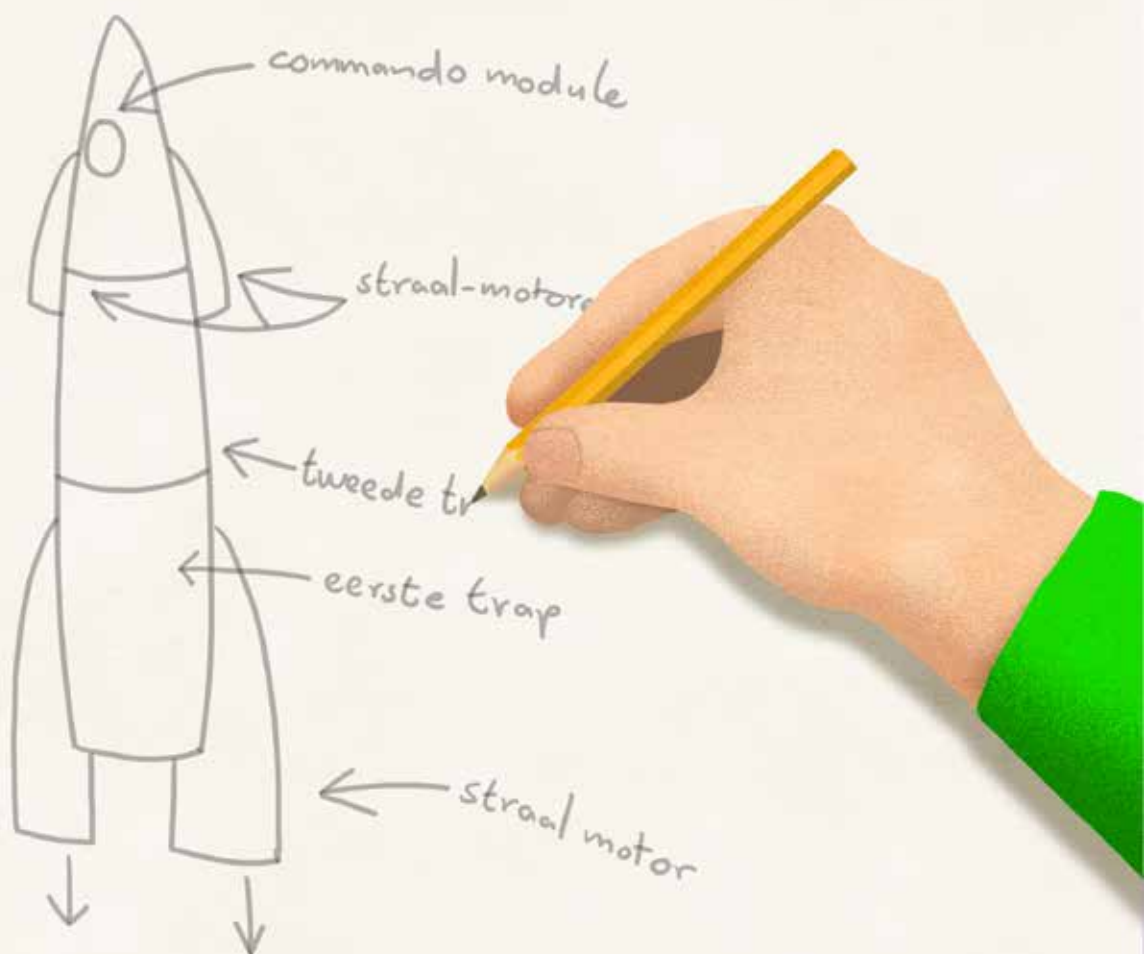
Papa en mama komen zingend Daans kamer binnen.
'Lang zal hij leven, lang zal hij zweven...'
'Ik slie-hiep nog,' gaapt Daan, maar als hij het grote cadeau
in mama's handen ziet, wil hij toch wel wakker worden.
Het is een echt astronautenpak! Met een helm, maanschoenen
en handschoenen die je aan de mouwen vast kunt schroeven.

Hij trekt het pak meteen aan. 'Hallo, Aarde! Astronaut Daan
hier vanuit de ruimte.'
Mama klopt zachtjes op de helm. 'Mooi hoor, maar waar is je
raket?'
Daan kijkt naar zijn vader. 'Wil je er een voor me maken?
Jij kunt alles bouwen, toch?'
Papa glimlacht. 'Niet alles. Raketten zijn heel moeilijk.'

'Waarom dan?' vraagt Daan. 'Een raket is toch gewoon een soort vliegtuig?'

'Ja, maar hij moet heel ver kunnen vliegen. Helemaal de ruimte in. En hij moet supersnel zijn, zo snel als de bliksem.'
'Wow,' zegt Daan vol bewondering. 'Hoe hard gaat een raket dan?'
'40.000 kilometer per uur,' antwoordt papa. 'Dat is 200 keer sneller dan een raceauto!'

Daans vader blaast een ballon op. 'Kijk goed,' zegt hij. 'Dit is een raket.' Hij laat de ballon los en die schiet omhoog terwijl hij leegloopt. 'Doordat de lucht er aan de ene kant uit gaat, wordt de raket zelf de andere kant op geduwd,' legt hij uit. 'Zo werkt het ook met een straalmotor.' Daan laat ook een ballon door de kamer vliegen. 'Ik wou dat ik een echte astronaut was,' zegt hij.

Papa pakt zijn jas. 'Kom, Daan. Ik kan geen raket voor je bouwen, maar we kunnen er wel eentje gaan bekijken.'

In het ruimtevaartmuseum is van alles te zien.
Telescopen, oude ruimtepakken, zand
van de maan, foto's van de planeten
en een stuk steen van Mars.

Daan kijkt naar twee grote foto's.

Op de ene staat een hond en op de andere een aap.

'Waarom hangen zij hier?'

'Omdat ze een van de eerste astronauten waren,' vertelt papa.

'Astrobeesten,' zegt Daan. 'Hoe heten ze?'

'De hond heet Laika en de chimpansee Ham.'

'Grappig,' lacht Daan, 'maar nu wil ik naar de raket.'

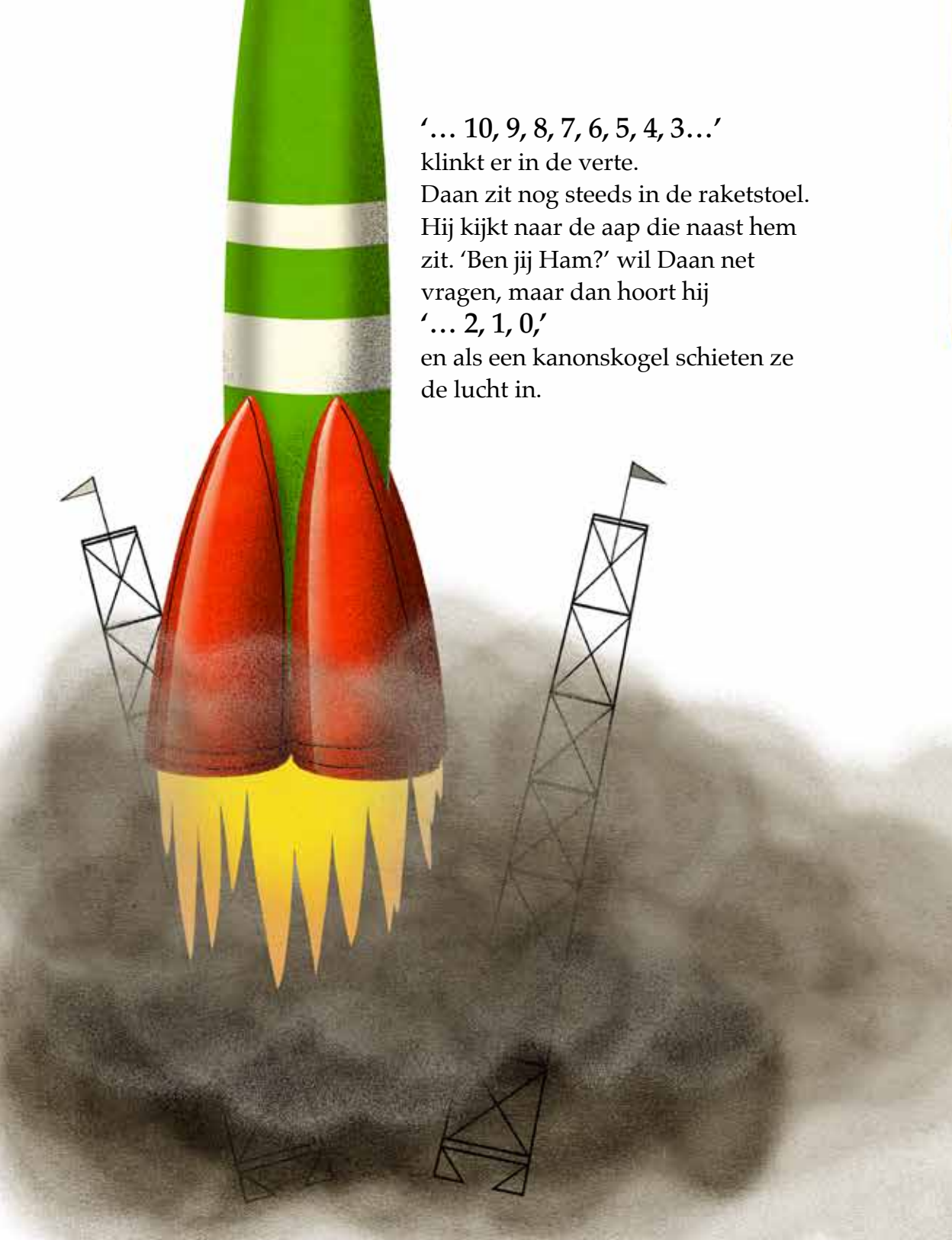
'Wat is hij groot!' roept Daan opgewonden.
'Mogen we erin?'

Ze moeten een heleboel trappen op klimmen.
Boven ploft Daan neer in een stoel.

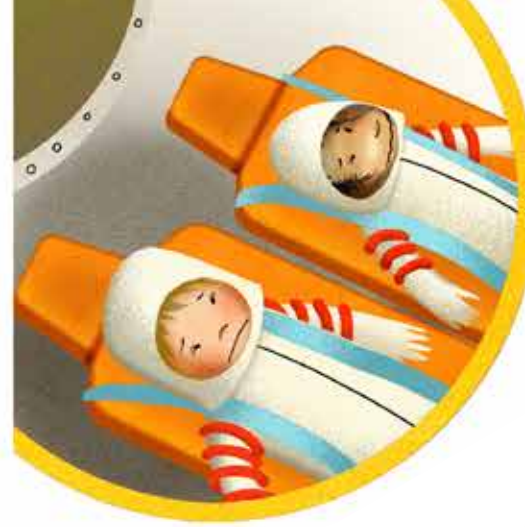
Hij hoort zijn vader vertellen: 'Een raket is
gebouwd als een soort trap. We zitten nu in de
commando-module. En wist je dat astronauten
in de ruimte alleen maar door een rietje kunnen
drinken? Anders zou de limonade zo uit hun
beker vliegen.'

Daan luistert niet meer. Hij doet zijn ogen dicht.

'... 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3...'
klinkt er in de verte.
Daan zit nog steeds in de raketstoel.
Hij kijkt naar de aap die naast hem
zit. 'Ben jij Ham?' wil Daan net
vragen, maar dan hoort hij
'... 2, 1, 0,'
en als een kanonskogel schieten ze
de lucht in.

Het is alsof de wind keihard tegen
Daan aan blaast. Zijn lippen trillen en
Hams gezicht wordt platgedrukt in
zijn helm, maar het duurt niet lang.

Ineens is het weer rustig in de raket. Daan maakt zijn
stoelriem los en meteen zweeft hij omhoog. Het voelt
geweldig om te vliegen en koppeltje te duikelen in de lucht.
Daan zweeft naar Ham toe en maakt hem ook los. 'Moet je
eens komen kijken, het is prachtig!' zegt hij.

Samen kijken ze naar een blauwe bol. 'Ik denk dat dat onze wereld is,' zegt Daan. De ruimteaap steekt zijn poot uit en zegt: 'Het is de planeet Aarde. Er zijn nog meer planeten in het heelal, maar daar wonen geen apen en mensen. Op Neptunus is het kouder dan op de Noordpool en de Zuidpool samen. En op Pluto voelt een baksteen even zwaar als een speelgoedautootje op Aarde.' 'Ongelooflijk,' mompelt Daan. 'Jij kunt praten!'

Ham kijkt naar buiten. 'Pas op!' roept hij plotseling. 'Er komt een groot stuk steen op ons af, een meteoriet!'

Daan vliegt zo snel hij kan terug naar de bestuurdersstoel en begint aan een hendel te trekken.

